

അദ്ധ്യായം ഇരുപത്തിനാല്

എതിർപ്പ്, ക്ഷമാപണം, അനുതാപം (Confrontation, Forgiveness and Reconciliation)

നമ്മോടു തെറ്റു ചെയ്യുന്നവരോടു നാം എങ്ങനെ ക്ഷമിക്കണമെന്ന് ശിരിപ്രഭാഷണം എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ നാം പഠിച്ചു. നാം ക്ഷമിച്ചില്ലായെങ്കിൽ ദൈവം നമ്മോടു ക്ഷമിക്കുകയില്ലായെന്ന് യേശു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു (മത്താ 6:14-15).

ഒരുവനോടു ക്ഷമിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണ്? വചനം നമ്മെ എന്തുപഠിപ്പിക്കുന്നു എന്നു നോക്കാം.

ഒരുവന്റെ കടം ഇളച്ചുകൊടുത്തതിനെ യേശു ഇതിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നു (മത്താ 18:23-35). ഒരുവൻ നിങ്ങൾക്ക് പണത്തിൽ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കരുതുക. നിങ്ങൾ അവന് ആ കടം ഇളച്ചു കൊടുക്കുന്നു. അവന്റെ കടബാധ്യതയുടെ രേഖകളൊക്കെയും നിങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നു. നിങ്ങൾ അവനിൽ നിന്ന് പണം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്ക് അവനോടു യാതൊരു വിദ്വേഷവും ഇല്ല. നിങ്ങൾ അവനെ തികച്ചും വ്യത്യസ്ഥനായി കണക്കാക്കുന്നു എന്നു കരുതുക.

ക്ഷമ എന്തെന്നു വ്യക്തമായി അറിയണമെങ്കിൽ ദൈവം നമ്മോടു ക്ഷമിച്ചത് എങ്ങനെയെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ദൈവം നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിച്ചുതന്നപ്പോൾ മുതൽ പൂർണ്ണമായ ഒരു വിടുതലാണ് നമുക്ക് ലഭിച്ചത്. അതായത് ദൈവത്തിന് അനിഷ്ടമായി നാം ചെയ്ത എല്ലാ അകൃത്യവും ദൈവം പൂർണ്ണമായി ക്ഷമിച്ച് നമ്മുടെ തെറ്റുകളെല്ലാം മറന്നു. നാം ചെയ്ത കൂട്ടിയ പാപത്തിന്റെ പേരിൽ ദൈവത്തിനു നമ്മോടു വിദ്വേഷമില്ല. അതിന്റെ പേരിൽ ഒരു ശിക്ഷയുമില്ല. ദൈവവുമായി നാം അനുരജ്ഞനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇതുപോലെ, ഞാൻ ഒരുവനോടു പൂർണ്ണമായി ക്ഷമിക്കുന്നു എങ്കിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ പക ഉറപ്പില്ല, കരുണ നിറയും. എന്നോടു അധർമ്മം കാട്ടിയ ആ മനുഷ്യനോടു എനിക്ക് വിദ്വേഷമില്ല. കാരണം ഞങ്ങൾ അനുരജ്ഞനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആരോടെങ്കിലും എനിക്ക് പകയോ പിണക്കമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഞാൻ അവനോടു ക്ഷമിച്ചിട്ടില്ല.

ഈ വിഷയങ്ങളിൽ വിശ്വാസികൾ പലപ്പോഴും വിഡ്ഢികളാകാൻ കാരണം ഒരുവനോടു തന്നെ അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ വെറുപ്പും പകയും നിലനിൽക്കുന്നു. തങ്ങളെ ദ്രോഹിച്ചവനെ കാണുന്നത് അവർക്ക് ഇഷ്ടമല്ല കാരണം ഉള്ളിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന അവനോടുള്ള വെറുപ്പ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ഞാൻ പറയുന്നതിന്റെ ആശയം ഞാൻ പൂർണ്ണമായി

ഉൾക്കൊള്ളുന്നു കാരണം ഞാനും ഈ അവസ്ഥകളിലൂടെ കടന്നു പോയവനാണ്. നാം നമ്മെത്തന്നെ വിഡ്ഢികളാക്കരുത്. സഹോദരനോട് കോപിക്കരുതെന്നാണ് യേശു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത് (മത്താ 5:22).

ഞാൻ ഒന്നു ചോദിച്ചോടെ? ക്ഷമ യാചിക്കുന്ന കുറ്റവാളിക്കോ, ക്ഷമയാചിക്കാത്ത കുറ്റവാളിക്കോ, ആർക്കാണ് ക്ഷമ ലഭിക്കുന്നത്. തെറ്റുകൾ സമ്മതിച്ച് ക്ഷമയ്ക്ക് കേഴുന്നവനാണ് ക്ഷമ ലഭിക്കുന്നതെന്ന് നമുക്കെല്ലാം അറിയാം. അപേക്ഷിക്കുന്നവന് ക്ഷമ ലഭിയ്ക്കും എന്നാൽ അപേക്ഷിക്കാത്തവന് ക്ഷമ ലഭിപ്പാൻ സാധ്യതയില്ലായെന്ന് നമുക്ക് നമസ്സിലാക്കാം.

നമുക്ക് ഇതിനെ മറ്റൊരു തലത്തിൽ ചിന്തിക്കാം. ക്ഷമയ്ക്ക് യാചിക്കുന്ന ഒരുവന് ക്ഷമ നിരസിക്കുന്നതും, തെറ്റുചെയ്തവൻ ക്ഷമയാചിക്കാത്തതും തെറ്റുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഇതിൽ വലിയ പാപം ഏതാണ്? ഇതും പാപമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം എന്നാൽ അപേക്ഷിച്ചിട്ടും കുറ്റവാളിക്ക് മാപ്പ് കൊടുക്കാത്തതാണ് വലിയ പാപം.

**വചനത്തിൽനിന്ന് അമ്പരപ്പിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുത
(A Surprise from Scripture)**

ഇതൊക്കെ എന്നെ മറ്റൊരു ചോദ്യത്തിലേക്കു എത്തിക്കുന്നു. നമ്മോടു പാപം ചെയ്ത, എന്നാൽ സ്വയം താഴ്മയില്ലാത്ത, കുറ്റം സമ്മതിക്കാത്ത, ക്ഷമയ്ക്ക് യാചിക്കാത്ത ഒരുവനോടു നാം ക്ഷമിക്കണമെന്ന് ദൈവം നമ്മെക്കുറിച്ച് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ?

“വേ” എന്നാണ് വചനപ്രകാരം ഇതിനുള്ള ഉത്തരം. വിശ്വാസികളെ തെട്ടിപ്പിക്കുന്ന വചനപ്രകാരമുള്ള ഒരു സത്യം പറയട്ടെ - ഓരോരുത്തരോടും ക്ഷമിക്കണമെന്നല്ല പരസ്പരം സ്നേഹിക്കണമെന്നാണ് വചനം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

ഉദാഹരണത്തിന്, നമ്മോടു പാപം ചെയ്ത സഹോദരനോടു നാം ക്ഷമിക്കണമോ? മത്തായി 18:15-17ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രകാരമുള്ള അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ നാലു പടികൾ നാം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് വചനം പഠിപ്പിക്കുന്നു. അനുതപിക്കാതിരുന്നാൽ സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കണം.

നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോട് പിഴച്ചാൽ നീ ചെന്നു നീയും അവനും മാത്രം ഉള്ളപ്പോൾ കുറ്റം അവനു ബോധം വരുത്തുക; അവൻ നിന്റെ വാക്കുകേട്ടാൽ നീ സഹോദരനെ നേടി, കേൾക്കാത്താലോ രുമൂന്നു സാക്ഷികളുടെ വായാൽ സകലകാര്യവും ഉറപ്പാക്കേതിന്നു ഒന്നു രൂപരെ കൂട്ടിക്കൊരു ചെല്ലുക. അവരെ കൂട്ടാക്കാത്താൽ സഭയോടു അറിയിക്ക; സഭയേയും കൂട്ടാക്കാത്താൽ അവൻ നിനക്കു പുറജാതിക്കാരനും ചുങ്കക്കാരനും എന്നപോലെ ഇരിക്കട്ടെ (മത്താ 18:15-17).

നാലാമത്തെ പടി എത്തിയാൽ (സഭയ്ക്കുപുറത്താക്കിയാൽ) കുറ്റവാളി ക്ഷമഅർഹിക്കുന്നില്ല കാരണം പുറത്താക്കലും ക്ഷമയും തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. നമ്മൾ ക്ഷമിച്ച് പുറത്താക്കി എന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. ക്ഷമയുടെ അടുത്തപടി അനുരഞ്ജനമാണ് വേർപിരിയലല്ല (ഞാൻ നിന്നോടു ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാൽ ഇനി മുതൽ നിനക്ക് എന്നോടു യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ദൈവം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ നാം എന്തു വിചാരിക്കും?) യഹൂദന്മാർ ജാതികളേയും ചുങ്കക്കാരേയും പൂർണ്ണമായി നിരസിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ സമൂഹം തള്ളിയ ഇവരെ യേശു കൈക്കൊണ്ടു.

യേശു രൂപകല്പനചെയ്ത ഈ നാലു പടികളിൽ അവസാനത്തെ പടിയായ അനുതാപത്തിനു ശേഷമേ ക്ഷമ നൽകാവൂ. അനുതപിക്കാതെ ഓരോ പടികൾ കടക്കുമ്പോഴും ഒരുവൻ കുറ്റക്കാരൻ തന്നെയാണ്. തെറ്റുചെയ്തവൻ “നിങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ” (അതായത് അനുതപിക്കുമ്പോൾ) മാത്രമേ നീ നിന്റെ സഹോദരനെ നേടി എന്നു പറയുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ (അതായത് നാം അനുരഞ്ജനപ്പെട്ടു).

എതിർപ്പിന്റെ പരമലക്ഷ്യംതന്നെ മാപ്പ് ആർജ്ജിക്കുക എന്നതാണ്. അപരാധിക്ക് തന്റെ അനുതാപത്തിനു നൽകുന്ന പാരിതോഷികമാണ് മാപ്പ്. അതുകൊണ്ട് നമുക്ക് (1) ഒരു അപരാധി, (2) തീർച്ചയായും അനുതപിക്കുമെന്നും തന്മൂലം നമുക്ക് (3) ക്ഷമ നൽകാമെന്നും വാസ്തവമായി നമുക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കാം.

നമ്മോടു പാപം ചെയ്ത് അനുതപിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്തവരോട് നാം ക്ഷമിക്കണമെന്ന് ദൈവം നമ്മെക്കുറിച്ച് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ വിശ്വാസിയായ അപരാധിയോടു വെറുപ്പുകൂട്ടാനും നമുക്കവകാശമില്ല. നാം അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും അവനോടു ക്ഷമിക്കുകയും അനുരഞ്ജനപ്പെടുകയും വേണം.

യേശു വരച്ചുകാട്ടിയ മൂന്നു പടികളും അനുരഞ്ജനത്തിനുള്ള അവസരം ഒരുക്കുന്നു. ഈ മൂന്നിലും അനുരഞ്ജനത്തിന് അപരാധിയായവൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലായെങ്കിൽ ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കുക എന്ന നാലാമത്തെ പടിയിലേക്കു നമുക്ക് കടക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ അത് ക്രിസ്തുവുമായുള്ള അനുസരണയുടെ ബന്ധത്തിൽ ആയിരിക്കണം.⁶³ വ്യഭിചാരികൾ, മദ്യപാനികൾ, സ്വവർഗ്ഗഭോഗികൾ മുതലായവരോട് കൂട്ടായ്മ ആചരിക്കുവാൻ പാടില്ല (1 കൊരി 5:11). സഭയുടെ സർവ്വസമ്മതം കൂടാതെ ഇത്തരക്കാരുോടു യാതൊരുവിധ കൂട്ടായ്മയും പാടില്ല. ഇത്തരക്കാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളല്ല, ക്രിസ്തുവാംസഭയെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവരാണ്.

**ദൈവത്തിന്റെ മാതൃക
(God's Example)**

⁶³ . ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ട ഒരുവൻ അനുതപിച്ചാൽ അവന് മാപ്പ് നൽകണമെന്ന് യേശു ഉപദേശിച്ചു.

“ക്ഷമിക്കുക” എന്ന ഉത്തരവാദിത്വം ദൈവം നമ്മെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം ക്ഷമിക്കുന്നില്ല എന്നൊരു ചിന്ത നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടോ? തീർച്ചയായും ദൈവം കുറ്റവാളിയെ സ്നേഹിക്കുകയും തന്റെ കരുണയുടെ കരം നീട്ടി അവരോടു ക്ഷമകാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം തന്റെ കോപം പിൻവലിച്ച് അവർക്ക് അനുതപിക്കുവാൻ അവസരം നൽകുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഈ ക്ഷമ അവരുടെ അനുതാപവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അനുതപിക്കാത്ത കുറ്റവാളിയോടു ദൈവം ക്ഷമിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ദൈവം നമ്മിൽനിന്ന് എന്തുകൊണ്ട് അധികം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു?

ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുക എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ വലിയ പാപമാണ്. സഭയുടെ നടത്തിപ്പിനെക്കുറിച്ച് യേശു നാലു പടികൾ വിവരിച്ചപ്പോൾ പത്രോസ് ചോദിച്ചു:

കർത്താവേ, സഹോദരൻ എത്രവട്ടം എന്നോടു പിഴച്ചാൽ ഞാൻ ക്ഷമിക്കേണം? ഏഴുവട്ടം മതിയോ എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അവനോടു: ഏഴുവട്ടമല്ല, ഏഴുപതുവട്ടം എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു (മത്തായി 18:21-22).

അനുതാപമില്ലാത്ത സഹോദരനോട് അവൻ ചെയ്ത നൂറു പാപത്തിന് നൂറു പ്രാവശ്യം ക്ഷമിക്കണമെന്നാണോ യേശു പത്രോസിനോടു പറഞ്ഞത്? അനുതപിക്കാത്ത ഒരു പാപിയെ അവന്റെ പാപത്തിന്റെ പേരിൽ ജാതികളുടെ കൂട്ടത്തിലോ ചുങ്കക്കാരന്റെ കൂട്ടത്തിലോ കണക്കാക്കണമെന്ന് അല്പം മുമ്പ് യേശു പറഞ്ഞില്ലേ? ഇത് വ്യത്യസ്തമായി തോന്നുന്നില്ലേ? നീങ്ങൾ ഒരുവനോടു ക്ഷമിച്ചാൽ അവനെ ഹീനനായി കാണിക്കാൻ പാടില്ല.

നമ്മുടെ ചിന്തയെ പ്രകോപിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു ചോദ്യം: ഒരുവന്റെ നൂറുകണക്കിനുള്ള പാപങ്ങൾ അവൻ അനുതപിക്കാതിരുന്നിട്ടും നാം ക്ഷമിച്ച് ബന്ധം തുടരണമെന്ന് യേശു പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ, വ്യഭിചാരം എന്ന പാപം മാത്രം ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ വിവാഹ ബന്ധം വേർപെടുത്താമെന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നതെന്താണ്?⁶⁴ (മത്താ 5:32) ഈ പ്രസ്താവന പൊരുത്തപ്പെടുന്നുില്ല.

**ഒരു വിശദീകരണം
(An Elaboration)**

സഹോദരനോടു നാനൂറ്റിതൊണ്ണൂറ് പ്രാവശ്യം ക്ഷമിക്കണമെന്ന് പത്രോസിനെ യേശു ഉപദേശിച്ചശേഷം, യേശു പത്രോസിനോടു ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു.

⁶⁴ . വ്യഭിചാരം ചെയ്തത് വിശ്വാസിയായ ഭാര്യയോ ഭർത്താവോ ആണെങ്കിൽ യേശു പറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള മൂന്നു പടികളിലൂടെ കുറ്റവാളിക്ക് വിവാഹമോചനത്തിനുമുമ്പ് ഒരു അനുരഞ്ജത്തിന് വഴിയൊരുക്കണം. വ്യഭിചാരം ചെയ്തയാൾ അനുതപിക്കുന്നുഎങ്കിൽ യേശുവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ക്ഷമിക്കേതാണ്.

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ ദാസന്മാരുമായി കണക്കുതീർപ്പാൻ ഭാവികുന്ന ഒരു രാജാവിനോടു സദൃശം. അവൻ കണക്കു നോക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ പതിനായിരം താലന്തു കടപ്പെട്ട ഒരുത്തനെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊവന്നു. അവന്നു വീട്ടുവാൻ വകയില്ലായ്കയാൽ അവന്റെ യജമാനൻ അവനേയും ഭാര്യയേയും മക്കളേയും അവനുള്ളതൊക്കേയും വിറ്റു കടം തീർക്കാൻ കല്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു ആ ദാസൻ വീണു അവനെ നമസ്കരിച്ചു: യജമാനനെ എനോടു ക്ഷമ തോന്നേണമേ ഞാൻ സകലവും തന്നുതീർക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ ദാസന്റെ യജമാനൻ മനസ്സിലിഞ്ഞു അവനെ വിട്ടയച്ചു. കടവും ഇളച്ചുകൊടുത്തു. ആ ദാസൻ പോകുമ്പോൾ തനിക്കു 100 വെള്ളിക്കാശു കടമ്പെട്ട ഒരു കുട്ടുദാസനെ കു തൊക്കെ പിടിച്ചു ഞെക്കി. നിന്റെ കടം തീർക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. അവന്റെ കുട്ടുദാസൻ: എനോടു ക്ഷമ തോന്നേണമേ; ഞാൻ തന്നു തീർക്കാം എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അവൻ മനസ്സിലാതെ ഉടനെ ചെന്നു കടം വീട്ടുവോളം അവനെ തടവിൽ ആക്കിച്ചു. ഈ സംഭവിച്ചത് അവന്റെ കുട്ടു ദാസന്മാർ കിട്ട് വളരെ ദുഃഖിച്ചു. ചെന്നു സംഭവിച്ചത് ഒക്കേയും യജമാനനെ ബോധിപ്പിച്ചു. യജമാനൻ അവനെ വിളിച്ചു. ദുഷ്ടദാസനെ നീ എനോടു അപേക്ഷിക്കയാൽ ഞാൻ ആ കടം ഒക്കെയും ഇളച്ചു തന്നുവല്ലോ. എനിക്കു നിനോടു കരുണ തോന്നിയതുപോലെ നിനക്കും കുട്ടുദാസനോടു കരുണ തോന്നേതല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ യജമാനൻ കോപിച്ചു. അവൻ കടമൊക്കേയും തീർക്കുവോളം അവനെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ എല്പിച്ചു. നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തർ സഹോദരനോട് ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവ് അങ്ങനെതന്നെ നിങ്ങളോടും ചെയ്യും (മത്താ. 18: 23 -35)

ആദ്യത്തെ ദാസൻ യജമാനനോടു യാചിച്ചതുകൊണ്ട് ക്ഷമ ലഭിച്ചത് ശ്രദ്ധിക്കുക. രാമത്തെ ദാസൻ താഴ്മയോടു ക്ഷമക്കായി യാചിച്ചു. എന്നാൽ ആദ്യത്തെ ദാസന് ഇളച്ചുകിട്ടിയത് രാമത്തെ ദാസന് ആദ്യത്തെ ദാസൻ ഇളച്ചുകൊടുത്തില്ല. ഇതാണ് യജമാനനെ പ്രകോപിപ്പിച്ചത്. ക്ഷമയ്ക്കുവേണ്ടി യാചിക്കാത്ത ഒരു സഹോദരനോടു ക്ഷമിയ്ക്കാൻ പത്രോസിനോട് യേശു പറയുന്നത് ഈ ഉപമയിൽ യേശു വിവരിക്കാത്തതാണല്ലോ? ഇത് വ്യത്യസ്തമായി തോന്നുന്നു. കാരണം അനുതപിക്കാത്തവനെ ജാതിയനായോ, ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെയോ പരിഗണിക്കണമെന്ന് യേശു പത്രോസിനോട് അല്പം മുമ്പ് പറഞ്ഞതാണ്.

നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ നിന്നുതന്നെ നാം സഹോദരനോടു ക്ഷമിക്കണം അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടും. ഈ തത്വത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പത്രോസ് ക്ഷമിക്കാൻ തീരുമാനം എടുത്തതാകാം. നമ്മുടെ ഇളച്ചുകിട്ടിയ കടങ്ങളെല്ലാം വീും നമ്മുടെ മേൽ ചുമത്തി നമുക്ക് വീട്ടു

വാൻ കഴിയാത്ത ആ കടംവീട്ടുവോളം നമ്മെ പീഡനത്തിന് ഏല്പിച്ചു. സഹോദരനോടു ക്ഷമിക്കാത്ത ഒരു വിശ്വാസിയോട് ദൈവം ക്ഷമിക്കുമോ? ഒരു സഹോദരൻ എനിക്കെതിരെ പാപം ചെയ്താൽ, അവൻ അനുതപിക്കുന്ന തുവരെ ദൈവം അവനോടു ക്ഷമിക്കുകയില്ല. ദൈവം ക്ഷമിക്കാത്ത ഒരുവനോടു ഞാൻ ക്ഷമിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ദൈവം എന്നെ ശിക്ഷിക്കുമോ?

രത്നച്ചുരുക്കം
(A Synopsis)

യേശുവിന്റെ അനുഗാമികളായ വിശ്വാസികൾക്ക് യേശു നൽകിയ കൽപനകൾ ലൂക്കോ 17:3-4 വാക്യങ്ങളിൽ കാണാം.

സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ, സഹോദരൻ പിഴച്ചാൽ അവനെ ശാസിക്ക; അവൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടാൽ അവനോടു ക്ഷമിക്ക. ദിവസം ഏഴുവട്ടം നിന്നോടു പിഴക്കയും ഏഴുവട്ടവും നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; ഞാൻ മാനസാന്തരപ്പെടുന്നു എന്നു പറകയും ചെയ്താൽ അവനോടു ക്ഷമിക്ക (ലൂക്കോ 17:3-4).

ഇത് എത്രവ്യക്തമാണ്. കൂട്ടുകാരൻ അനുതപിച്ചാൽ അവനോടു ക്ഷമിക്കണം ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ എന്ന് നാം പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നാം മറ്റുള്ളവരോടു എന്തു ചെയ്തുവോ അത് നമ്മളോടും ചെയ്യണമെന്ന് ദൈവത്തോടു നാം ചോദിക്കുകയാണ്. നാം യാചിച്ചില്ലെങ്കിൽ ദൈവം ക്ഷമിക്കുകയില്ല. യാചിക്കാത്തവനോടു ദൈവം ക്ഷമിക്കണമെന്ന് നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്തിനാണ്?

നമുക്ക് എതിരെ പാപം ചെയ്ത സഹോദരനോടോ സഹോദരിയോടോ ഹൃദയത്തിൽ കയ്പ് സൂക്ഷിക്കാൻ നമുക്ക് അവകാശമില്ല. പരസ്പരം സ്നേഹിക്കാൻ മാത്രമേ നമുക്ക് അവകാശമുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് തെറ്റ് ചെയ്ത സഹോദരനോട് നിരപ്പായി നമ്മോടും ദൈവത്തോടും പാപം ചെയ്ത സഹോദരനെ അനുതപത്തിലേക്കുനയിച്ച് അവനോടു ക്ഷമിക്കണം. “സ്നേഹത്തിന് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നത് അതാണ്.” അക്രമിയായ കൂട്ടുവിശ്വാസിയോടു ഞാൻ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പലരും പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ അത് സംഘട്ടനം ഒഴിവാക്കാനുള്ള മാനദണ്ഡം മാത്രമാണെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ക്ഷമിച്ചിട്ടില്ലായെന്ന് അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്നു മനസിലാക്കാം. എന്തുവിലകൊടുത്തും അക്രമിയെ ഒഴിവാക്കും എന്നാൽ അവർ ചെയ്ത ഉപദ്രവങ്ങളെ ഇടതടവില്ലാതെ പറഞ്ഞു കൊയിരിക്കും. ഇവിടെ അനുതപത്തിന്റേയോ അനുരഞ്ജനത്തിന്റേയോ അഭാവം പ്രകടമായികാണാം.

നാം പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ നമ്മിലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു കാരണം ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിക്കുവാനും നമ്മോടു

ക്ഷമിക്കുവാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സഹോദരൻ നമ്മോടു അകൃത്യം ചെയ്യുമ്പോൾ നാം ഈ മാതൃകയെ അനുകരിക്കണം. തന്മൂലം സഹോദരൻ നമ്മോടുള്ള വെറുപ്പ് അനുതാപത്തിലേക്കും, ക്ഷമയിലേക്കും അനുരഞ്ജനത്തിലേക്കും നയിക്കപ്പെടും.

ദൈവം നമ്മിൽനിന്ന് നിർമ്മലമായ സ്നേഹം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അതായത് നിന്ദക്ക് പകരം സ്നേഹം, വെറുപ്പിനുപകരം സ്നേഹം. മോശയുടെ നിയമപ്രമാണം അനുശാസിക്കുന്നു.

സഹോദരനെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദേവിക്കരുത്; കൂട്ടുകാരന്റെ പാപം നിന്റെ മേൽ വരാതിരിപ്പാൻ അവനെ താത്പര്യമായി ശാസിക്കണം. പ്രതികാരം ചെയ്യരുത്; നിന്റെ ജനത്തിന്റെ മക്കളോടു പകവെക്കരുത്; കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെതന്നെ സ്നേഹിക്കണം. ഞാൻ യഹോവ ആകുന്നു. (ലേവ്യ 19:17-18).

ഒരു വിയോജിപ്പ് (An Objection)

മർക്കോസ് 11:25-26 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ യേശുവിന്റെ ഉപദേശമെന്താണ്? നാം എല്ലാവരോടും എന്തിനും അവർ ക്ഷമയാചിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ക്ഷമിക്കണമെന്ന് പറയുന്നുല്ലോ?

നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ നിൽക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് നിങ്ങളുടെ പിഴകളെയും ക്ഷമിക്കേണമെന്നു നിങ്ങൾക്കു ആരോടെങ്കിലും വല്ലതും ഉങ്കിൽ അവനോടു ക്ഷമിപ്പിൻ. നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാത്തതൊക്കെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളുടെ പിഴകളെയും ക്ഷമിക്കയില്ല (മർക്കോ 11:25-26).

ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് നാം ഇതുവരെ പഠിച്ചുവന്ന എല്ലാവചനത്തേയും ഈ പ്രത്യേക വാക്യം ഉല്ലംഘിക്കുകയല്ല. ക്ഷമയാചിക്കുന്നവനോടു നാം ക്ഷമ കാട്ടാതിരിക്കുന്നത് ദൈവത്തെ വേദനിപ്പിക്കും. ദൈവം നമ്മോടു ക്ഷമിക്കണമെങ്കിൽ നാം മറ്റുള്ളവരോടു ക്ഷമിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കണം. ക്ഷമ കൊടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് അത് ലഭിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഇതിൽ കൂടുതൽ പറയുന്നില്ല. ക്ഷമ ദൈവത്തിൽനിന്നും ലഭിക്കുവാൻ നാം പ്രത്യേകം ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കണമെന്നൊന്നും യേശു പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷമയെക്കുറിച്ച് വചനം പഠിപ്പിക്കുന്നത് നാം നിഷേധിക്കണമോ (മത്താ 6:12, 1 യോഹ 1:9 നോക്കുക). പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ നാം ദൈവത്തിൽനിന്നു ക്ഷമ യാചിക്കേ ആവശ്യമില്ലയോ? വചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ തീർച്ചയായും അത് ബുദ്ധിശൂന്യമാണെന്നു കാണാം. വചനപ്രകാരം ക്ഷമ യാചിക്കുന്നവനോട് ക്ഷമിക്കണമെന്ന് വചനം പഠിപ്പിക്കുന്നു. വചനത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നത് ബുദ്ധിശൂന്യമാണ്.

മറ്റൊരു വിധോജിപ്പ് (Another Objection)

പിതാവേ, ഇവർചെയ്യുന്നത് എന്തെന്നറിയാതെ ഇവരോടു ക്ഷമിക്കണമേ. തന്റെ അങ്കിക്കുവേണ്ടി ചീട്ടിട്ട പടയാളിക്കുവേണ്ടി യേശു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടില്ലേ? (ലൂക്കോ 23:34). ദൈവത്തോടു യാചിക്കാതെതന്നെ ദൈവം മനുഷ്യന് ക്ഷമ കൊടുക്കില്ലേ? (ഈ വചനപ്രകാരം).

തീർച്ചയായും, എന്നാൽ ഒരു പരിധിയും, അജ്ഞാനം ദൈവം ഒരു പരിധിവരെ ക്ഷമിക്കും. ദൈവം നീതിമാനാണ്. അറിഞ്ഞു കൊണ്ടുപോകുന്നവനെ ദൈവം ശിക്ഷിക്കാതെ ചെയ്യും.

പടയാളികൾക്കുവേണ്ടി യേശു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഈ പ്രാർത്ഥന പടയാളികൾക്കു പറ്റുവേണ്ടി വാഗ്ദത്തം ചെയ്തില്ല. ദൈവപുത്രന്റെ അങ്കിക്ക് ചീട്ടിട്ട അവരുടെ അജ്ഞത പൊറുക്കണമെന്നാണ് യേശു പ്രാർത്ഥിച്ചത്. കുറ്റ നിർവ്വഹണത്തിന് വിധിപ്പെട്ട ഒരു കുറ്റവാളിയായിട്ടുമാത്രമേ അവർ യേശുവിനെ കൂട്ടൂ. ശിക്ഷാവിധിയേക്കുറിച്ച് ബോധ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ പടയാളികൾ യേശുവിനെ ഇത്ര ക്രൂരമായി നിന്ദിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. അറിവില്ലായ്മയുടെ പേരിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ദൈവം കണക്കിടുകയില്ല.

യേശു പടയാളികളോടു ക്ഷമിച്ചതുപോലെ അറിവില്ലായ്മയുടെ പേരിൽ ഒരുവൻ നമ്മോടു തെറ്റ് ചെയ്തു എങ്കിൽ നാം തീർച്ചയായും അവനോടു ക്ഷമിക്കണം. അവിശ്വാസികളോടു കാര്യവും, ശത്രുക്കളോടു സ്നേഹവും, വെറുക്കുന്നവരോടു നന്മയും, ശപിക്കുന്നവന് അനുഗ്രഹവും നിന്ദിക്കുന്നവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണമെന്ന് യേശു നമ്മെക്കുറിച്ച് ആഗ്രഹിക്കുന്നു (ലൂക്കോ 6: 27-28). അവരുടെ വെറുപ്പിനെ നമ്മുടെ സ്നേഹം കൊണ്ട്, തിന്മയെ നന്മകൊണ്ട് അതിജീവിക്കണം. മോശയുടെ പ്രമാണത്തിൽപോലും ഇതു നമുക്ക് കാണാം.

നിന്റെ ശത്രുവിന്റെ കാളയോ, കഴുതയോ വഴി തെറ്റിയതായി കാൽ അതിനെ അവന്റെ അടുക്കൽ തിരികെ കൊണ്ടുപോകേണം. നിന്നെ ദേഹിക്കുന്നവന്റെ കഴുത ചുമടിൻകീഴെ കിടക്കുന്നതുകാൽ അവനെ വിചാരിച്ചു അതിനെ അഴിച്ചു വിടുവാൻ മടിച്ചാലും അഴിച്ചുവിടുവാൻ അവനു സഹായം ചെയ്യേണം (പുറ 23: 4-5).

ശത്രുവിനു വിശക്കുന്നു എങ്കിൽ അവനു തിന്നാൻ കൊടുക്ക, ദാഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ കുടിപ്പാൻ കൊടുക്ക; അങ്ങനെ നീ അവന്റെ തലമേൽ തീക്കനൽ കുന്നിക്കും; യഹോവ നിനക്കു പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും (സദൃ 25: 21-22).

ശത്രുവിനെ സ്നേഹിക്കാനും, തിന്മ ചെയ്യുന്നവർക്കു പകരം നന്മ ചെയ്യുവാനും, ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിക്കുവാനും, വെറുക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, യേശു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളില്ലേ, (ലൂക്കോ 6:27-28) അവരോ

ടൊന്നും ക്ഷമിക്കണമെന്ന് യേശു കല്പിച്ചിട്ടില്ല. ഒരുവനോടു ക്ഷമിക്കാതെ തന്നെ ദൈവം അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നതു പോലെ നമുക്ക് ഒരുവനു വേി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കഴിയും. നമുക്ക് അവരെ സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു മാത്രമല്ല ദൈവം കല്പിച്ചതുപോലെ നാം അവരെ സ്നേഹിക്കുകതന്നെ വേണം. അവരോടുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹം പ്രവൃത്തിയിൽ വെളിപ്പെടണം.

യേശുവിന്റെ അങ്കിക്കുവേി ചീട്ടിട്ടവർക്കുവേി പിതാവിനോട് യേശു അപേക്ഷിച്ചുവെങ്കിൽ നമ്മോടുപാപം ചെയ്തവരോടു നാമും ക്ഷമിക്കണമെന്ന് പിതാവായ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ? അജ്ഞതകെട് പാപം ചെയ്തുപോയവരോട് നാം ക്ഷമിക്കുകയും, കരുണകാണിക്കുകയും വേണമെന്ന് ദൈവം നമ്മെക്കുറിച്ച് ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

**മത്താ 18:15-17) വാക്യങ്ങളിലെ പ്രായോഗികത
(The Practice of Mathew 18:15-17)**

അനുരഞ്ജനത്തിനുവേി യേശു കല്പിച്ച നാലുപടികൾ മനസിലാക്കാൻ എളുപ്പമാണെങ്കിലും പ്രായോഗികമാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്.

‘എ’ എന്ന സഹോദരനോട് ‘ബി’ എന്ന സഹോദരൻ പാപം ചെയ്തു എന്നു കരുതുക. ‘എ’ എന്ന വ്യക്തിക്ക് ‘ബി’ യെക്കുറിച്ച് തെറ്റിദ്ധാരണ തോന്നിയതായിരിക്കാം.

‘ബി’ എന്ന വ്യക്തി ‘എ’ എന്ന വ്യക്തിയോട് തെറ്റ് ചെയ്തതായി ബോധ്യമായാൽ ‘ബി’ എന്ന വ്യക്തിയുടെ കണ്ണുകളിൽ കുടുങ്ങിയ ഒരു കരടായി മാത്രം ‘എ’ എന്ന വ്യക്തിയെ പരിഗണിച്ച് അമിത വിമർശനത്തിനു മുതിരരുത്. ചെറിയ തെറ്റുകൾ പൊറുത്ത് ക്ഷമകാണിക്കണം (മത്താ 7:3-5). ‘എ’ എന്ന സഹോദരൻ ‘ബി’ എന്ന സഹോദരനോടു വിമുഖതതോന്നിയാൽ ‘എ’ അതിൽ പ്രതികരിക്കും.

യേശുവിന്റെ കല്പന അനുസരിച്ച് ‘ബി’ എന്ന സഹോദരനോടു സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കണം. കാര്യങ്ങളൊക്കെ രഹസ്യമായിട്ടു കൈകാര്യം ചെയ്യണം. ലക്ഷ്യം സ്നേഹവും ഉദ്ദേശം അനുരഞ്ജനവും ആയിരിക്കണം. അവർ തമ്മിലുള്ള എതിർപ്പിന്റെ അവസ്ഥ വെളിപ്പെടുത്തരുത്. പാപത്തിന്റെ കൃന്മാരത്തെ മറയ്ക്കാൻ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു കമ്പളത്തിന് കഴിയും (1 പത്രോ 4:8). നാം ഒരുവനെ സ്നേഹിച്ചാൽ അവന്റെ തെറ്റുകളെ തുറന്നു കാട്ടാതെ അവ മുടിവയ്ക്കുവാൻ കഴിയും.

അവന്റെ പ്രകടനം താഴ്മയുള്ള സ്നേഹത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുമായിരിക്കണം. ഇങ്ങനെ പറയണം, സഹോദരൻ ‘ബി’, ഞാൻ നമ്മുടെ ബന്ധത്തിന് വിലകല്പിക്കുന്നു, പക്ഷേ ഈ സംഭവം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നീങ്ങൾക്കെതിരായി ഒരു മറ തീർത്തിരിക്കുന്നു. നമ്മെ തമ്മിൽ അകറ്റുന്ന ആ

മറ നിലനിൽക്കാൻ പാടില്ല. എന്നെ വേദനിപ്പിച്ച നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി എന്താണെന്ന് ഞാൻ തുറന്നുകാട്ടാം തന്മൂലം നമുക്ക് അനുരജ്ഞനത്തിലേക്കുകടക്കാം. നാം തമ്മിലുള്ള ഈ വെറുപ്പ് ഉകാൻ ഞാൻ കാരണക്കാരനാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നോടു തുറന്നു പറയുക. 'ബി' എന്ന സഹോദരന്റെ മുമ്പിൽ കുറ്റം തുറന്നു സമ്മതിക്കുക.

'എ' എന്ന സഹോദരനോടു എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട് മിക്കവാറും 'ബി' അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല, തെറ്റുചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു ബോധ്യമാകുന്ന നിമിഷം മാപ്പ് അപേക്ഷിക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ 'എ' തീർച്ചയായും 'ബി' യോടു ക്ഷമിക്കും തമ്മിൽ അനുരഞ്ജനപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

മറ്റൊരു ഉപാധി: 'ബി' എന്ന സഹോദരൻ 'എ' യോടു ചെയ്തതെറ്റിനെ നീതികരിക്കുക, അതായത് 'എ' പറഞ്ഞതിനോടു ഞാൻ ഒന്നു പ്രതികരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തതെന്ന് 'ബി' പറയുക. തുടർന്ന് തമ്മിൽ തുറന്ന് സംസാരിച്ച് അനുരജ്ഞനം പ്രാപിക്കുക.

കുറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട കക്ഷികൾ തെറ്റിന് ആധാരമായ കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്ത് കുറ്റം ഏറ്റുപറഞ്ഞ് പരസ്പരം ക്ഷമിക്കണം. തുടർന്ന് അനുരഞ്ജനം സാധ്യമാകും.

'എ'ക്കും 'ബി'ക്കും അനുരജ്ഞനപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥവരാം. അപ്പോൾ അവർക്ക് പരസഹായം വേവരും. അപ്പോഴാണ് രാമത്തെ പടിയിൽ എത്തേറ്റ്.

**രാം പടി
(Step Two)**

'എ'യും 'ബി'യും യോജിച്ച് വിഷയത്തിന്റെ അനുരഞ്ജനത്തിനായി പരസഹായം തേടുന്നത് നന്നായിരിക്കും. 'സി'യും 'ഡി'യും ഇവർ രും 'എ'ക്കും 'ബി'ക്കും സഹായത്തിന് എത്തുന്നു. 'എ'യും 'ബി'യും അവരുടെ തർക്കവിഷയങ്ങൾ 'സി'യോടും 'ഡി'യോടും പങ്കുവെയ്ക്കുക.

'ബി' ഇതിനോടു യോചിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ 'എ' എന്ന സഹോദരൻ തങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ കഴിയുന്ന രൂപം പേരെ കണ്ടെത്തുക.

'സി'യും 'ഡി'യും വൈഭവമുള്ളവരാണെങ്കിൽ 'എ'യുടേയും 'ബി'യുടേയും വാദഗതി മനസിലാക്കുന്നതുവരെ ഈ വിഷയത്തിന്മേൽ വിധി കല്പിക്കുകയില്ല. 'സി'യും 'ഡി'യും വിഷയത്തിന് വിധികല്പിച്ചാൽ 'എ'യും 'ബി'യും അവരുടെ തീരുമാനം അറിയിക്കുകയും ഇരുവരും ക്ഷമിച്ച് പ്രായച്ഛിത്തം ചെയ്യും.

‘സി’യും ‘ഡി’യും വിഭാഗികത കാണിക്കരുത്, ‘എ’യും ‘ബി’യും അനുതപിക്കണമെന്ന് വാശിപിടിക്കരുത്. കാരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരാൾ മാത്രമേ തെറ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ‘എ’യോ ‘ബി’യോ അവരുടെ വിധി നിഷേധിച്ചാൽ സഭയുടെ മുന്നിൽ അത് വെളിപ്പെടുത്തി അവരുടെ ബലഹീനമായ വിധി ഏവർക്കും ഒരു പാഠമാകുകയും ചെയ്യും. ‘എ’യും ‘ബി’യും സൗഹൃദം തുടർന്നുപോകാൻ ‘സി’യും ‘ഡി’യും പ്രയോഗിച്ച സ്വാധീനം ഒരുവനേക്കാൾ ഇരുവർ ശ്രേഷ്ഠമെന്ന് കരുതുവാൻ കാരണമായിത്തീരും. ‘എ’യുടെയും ‘ബി’യുടെയും മുന്നിൽ ‘സി’യുടെയും ‘ഡി’യുടെയും തീരുമാനം സ്വാഗതാർഹമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

**മൂന്നാം പടി
(Step Three)**

‘എ’യുടേയും ‘ബി’യുടേയും ‘സി’യുടേയും ‘ഡി’യുടേയും നിയന്ത്രണത്തിൽ ഒതുങ്ങുന്നില്ലായെങ്കിൽ ഇത് സഭയുടെ തീരുമാനത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കണം. ഇത്തരം പ്രശ്നം പരമ്പരാഗത സഭകൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്താൽ സഭാജനം പക്ഷം ചേരുകയും സഭയിൽ കലഹം ഉണ്ടാകാനോ ഇടയാക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രശ്നപരിഹാരത്തിന് ഭവനത്തോളം ലോക്കൽ ചർച്ചകൾ പര്യാപ്തമല്ല. ഭവനാന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ മാനുഷമായി പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും. പരമ്പരാഗതസഭയിൽ ഈ മൂന്നാം പടി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് ‘എ’യേയും ‘ബി’യേയും അറിയുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വച്ചായിരിക്കണം. ‘എ’യോ ‘ബി’യോ സഭയുടെ ലോക്കൽ കമ്മിറ്റിയുടെ അംഗങ്ങളാണെങ്കിൽ ഇരുവരും അംഗങ്ങളായിരിക്കുന്ന കമ്മിറ്റിയിലെ പ്രഗത്ഭരായവരുടെ സഹായത്തോടെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാം.

സഭാതീരുമാനത്തോടെ ‘എ’യും ‘ബി’യും സഹകരിക്കണം. സഭയുടെ തീരുമാനത്തെ അവഗണിച്ചാലുടേക്കാവുന്ന ദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണം. ക്ഷമാപണത്തിലൂടെയും, അപേക്ഷയിലൂടെയും അനുരജ്ഞനം സാധ്യമാകാം.

‘എ’യോ, ‘ബി’യോ ക്ഷമാപണത്തിനോ അനുരഞ്ജനത്തിനോ തയ്യാറാകുന്നില്ലായെങ്കിൽ സഭയ്ക്ക് അവരുമായി യാതൊരു കൂട്ടായ്മയും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. അനുതപിക്കാൻ മനസില്ലാത്ത വ്യക്തി സ്വമേധയാ സഭയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. ഈ വ്യക്തിക്ക് ആത്മീകസ്നേഹം ഇല്ലായെന്ന് ബോധ്യമാകും.

**സാധാരണ കാണാറുള്ള ഒരു പ്രശ്നം
(A Common Problem)**

സഭയിൽ പ്രശ്നം ഉണ്ടായാൽ ഒരു സാധാരണ വിശ്വാസി സാധാരണ ചെയ്യാറുള്ളത് എന്താണ്? പ്രശ്നമായ സഭവിട്ട് മറ്റൊരു സഭയിലേക്കു

പോകുക. സഭയുടെ സാമ്രാജ്യം വിപുലപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പാസ്റ്റർ പുതിയ വ്യക്തിയെ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അവരുടെ കദനകഥകൾ ശ്രവിച്ച് അവരോടു അനുകമ്പകാണിക്കുന്നു. ഇവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ യേശുവിന്റെ അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ പടികളെ അവഗണിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ ചേർക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തികൾ മാസങ്ങളോ, വർഷങ്ങളോ സഭയിൽ തുടരും, തുടർന്ന് അവിടെയും പ്രശ്നങ്ങൾ ഉടലെടുക്കുകയും അവർ ഈ സഭവിട്ടു മറ്റൊരു സഭതേടി പോകുകയും ചെയ്യും.

യേശുവിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ സഭകൾക്ക് ഭവന അന്തരീക്ഷം ഉായിരിക്കണം പാസ്റ്റർ, മുപ്പൻ, കാര്യവിചാരകൻ ഇവർക്കെല്ലാം ഒരുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയണം. ഒരുവൻ ഒരു സഭയിൽ വിലക്കപ്പെട്ടാൽ അവൻ എല്ലാ സഭകളിൽനിന്നും വിലക്കപ്പെട്ടവൻ ആയിരിക്കണം. ഒരുവൻ സഭയിലേക്കുവന്നാൽ അവന്റെ കഴിഞ്ഞകാല അനുഭവങ്ങളെ സഭാനേതൃത്വം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അവൻ ഏതുസഭയിലെ അംഗം ആയിരുന്നുവോ ആ സഭയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ച ശേഷമേ അവനെ സഭയിൽ കൈക്കൊള്ളുവാൻ പാടുള്ളൂ.

**വിശുദ്ധസഭയെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവഹിതം
(God's Intention for a Holy Church)**

അനേകർ കാഴ്ചക്കാരായി സഭയിലേക്കു കടന്നുവരുന്നു. അവരെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ അറിവ് സഭയ്ക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ല. സാമൂഹ്യബന്ധം സ്ഥാപിക്കപ്പെടാൻ സഭയിൽ വരുന്നവർ. സഭയുടെ ഒരു വലിയ പ്രശ്നമാണിത്. ഇവരുടെ ജീവിതശൈലിയെക്കുറിച്ചോ വിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചോ പാസ്റ്റർക്ക് ഒരറിവുമില്ല. ഇക്കൂട്ടർ പങ്കെടുക്കുന്ന സഭകൾ ഇവർ മുഖാന്തിരം മലിനപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം. അവിശ്വാസികളും ഇവരും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല.

ഇത് വലിയൊരു വസ്തുതയിലേക്കു വെളിച്ചം വീശുകയാണ്. അതായത് ഈ പ്രാമാണിക സഭകൾ ഒന്നും ദൈവവിഹിതപ്രകാരമുള്ള വിശുദ്ധ സഭകളല്ല. വിശുദ്ധിയില്ലാത്ത കപടഭക്തിക്കാരുടെ ഒളിത്താവളങ്ങളായി ആലയങ്ങൾ അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ വീും ക്രൂശിക്കുന്നവർ! കഴുകപ്പെട്ട വിശുദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടമാണ് യേശു വിഭാവനം ചെയ്ത സഭ. യേശുവിന്റെ വിശുദ്ധിയുള്ള മണവാട്ടിയാണ് സഭ. എന്നാൽ ഭർത്താവിനെ വഞ്ചിച്ച വിശുദ്ധികെട്ട ഒരു വേശ്യയായി ഇന്ന് സഭ അധഃപതിച്ചുപോയി.

ദൈവ സഭയ്ക്ക് ആവശ്യമായ വിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ച് അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസ് കൊരിന്തിലുള്ള വിശ്വാസികൾക്കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശം ശ്രദ്ധിക്കുക. വിശ്വാസിയുടെ പരിവേഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ഒരു സഭാംഗം അമ്മായിഅമ്മയുമായി അവിഹിതബന്ധം തുടരുകയായിരുന്നു.

നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദുർന്നടപ്പു ഉന്നെ കേൾക്കുന്നു. ഒരുത്തൻ തന്റെ അപ്പന്റെ ഭാര്യയെവെച്ചു കൊള്ളുന്നുപോൽ. അത് ജാതിക

ളിൽപോലും ഇല്ലാത്ത ദുർന്നടപ്പുതന്നെ. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ചീർത്തിരിക്കുന്നു; ഈ ദുഷ്കർമ്മം ചെയ്തവനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു നീക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചിട്ടുമില്ല. ഞാനോ ശരീരം കൊടു ദുരസ്ഥൻ എങ്കിലും ആത്മാവുകൊടു കൂടെയുള്ളവനായി, നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഇരിക്കുന്നവനായി തന്നെ, ഈ ദുഷ്കർമ്മം ചെയ്തവനെ കുറിച്ചു: നിങ്ങളും എന്റെ ആത്മാവും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ശക്തിയോടെ ഒന്നിച്ചു കൂടീട്ടു നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ അവനെ, ആത്മാവു കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാളിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടേണമെന്നു ജഡസംഹാരത്തിനായി സാത്താനു ഏല്പിക്കേണം എന്നു വിധിച്ചിരിക്കുന്നു..... ദുർന്നടപ്പുകാരോടു സംസർഗ്ഗം അരുത് എന്നു ഞാൻ എന്റെ ലേഖനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിട്ടില്ല. അത് ഈ ലോകത്തിലെ ദുർന്നടപ്പുകാരോടോ അത്യാഗ്രഹികളോടോ പിടിച്ചുപറിക്കാരോടോ വിഗ്രഹാരാധികളോടോ അരുത് എന്നല്ലല്ലോ? അങ്ങനെ എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ലോകം വിട്ടുപോകേണ്ടതും. എന്നാൽ സഹോദരൻ എന്നു പേർകേട്ട ഒരുവൻ ദുർന്നടപ്പുകാരനോ അത്യാഗ്രഹിയോ വിഗ്രഹാരാധിയോ വാവിഷ്ഠാണക്കാരനോ മദ്യപനോ പിടിച്ചുപറിക്കാരനോ ആകുന്നു എങ്കിൽ അവനോടു സംസർഗ്ഗം അരുത്; അങ്ങനെയുള്ളവനോടുകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനും അരുത് എന്നത്രേ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയത്. പുറത്തുള്ളവരെ വിധിപ്പാൻ എനിക്ക് എന്തു കാര്യം? നിങ്ങൾ അകത്തുള്ളവരെ അല്ലയോ വിധിക്കുന്നത്; പുറത്തുള്ളവരെ ദൈവം വിധിക്കുന്നു. ആ ദുഷ്ടനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു നീക്കിക്കളവിൻ (1 കൊരി 5: 1-5, 9-13).

അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ പാദയിലേക്ക് ഈ വ്യക്തിയെ നയിക്കുകയല്ല മില്ല കാരണം അയാൾ യഥാർത്ഥവിശ്വാസിയല്ല. പൗലോസ് അയാളെ സഹോദരൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവൻ, ദുഷ്ടനായ മനുഷ്യൻ എന്നൊക്കെയാണ് സംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വീും പൗലോസ് ഇങ്ങനെ എഴുതി.

അന്യായം ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവരാജ്യം അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കാതിരിപ്പിൻ, ദുർന്നടപ്പുകാർ, വിഗ്രഹാരാധികൾ, വ്യഭിചാരികൾ, സ്വയഭോഗികൾ പുരുഷകാമികൾ, കള്ളന്മാർ, അത്യാഗ്രഹികൾ, മദ്യപന്മാർ, വാവിഷ്ഠാണക്കാരൻ, പിടിച്ചുപറിക്കാൻ എന്നിവർ ദൈവരാജ്യം അവകാശമാക്കുകയില്ല (1 കൊരി 6:9-10).

കൊരിന്ത്യസഭയിലെ അധർമ്മികനായ ആ വ്യക്തിയെപ്പോലെ അവിശ്വാസിയായ ഒരുവൻ അവന്റെ വിശ്വാസത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ സഹോദരന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ വരുന്നില്ല, അവർക്ക് അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ ആവശ്യകത ഇല്ല. അവർക്ക് ഭൃഷ്ട് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആത്മാവ് കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാളിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടേണമെന്നു ജഡസം

ഹാരത്തിനായി സാത്താനു ഏല്പിക്കേണം എന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു (1 കൊരി 5:5).

ഇന്ന് ലോകത്ത് നിലവിലുള്ള വമ്പൻ സഭകൾ, ആയിരക്കണക്കിന് നാമധേയ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വചനപ്രകാരം അവർ അവിശ്വാസികളും ഭൃഷ്ട് കല്പിക്കപ്പെടേണ്ടവരുമാണ്. അനുതപിക്കാത്തവർ, വ്യഭിചാരികൾ, പുരുഷകാമികൾ, മദ്യപന്മാർ മുതലായവരെ പുറന്തള്ളൽ സഭയുടെ ഉത്തവാദിത്വമാണ്. ഇത്തരക്കാരെ കൃപയുടെ ലേപലിൽ ഇന്നും സഭയിൽ നിലനിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. പാപസ്വഭാവമുള്ള മറ്റു സഭാവിശ്വാസികൾ ഇവരെ പിൻതാങ്ങുകയാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ പകരുന്ന സുവിശേഷത്തിന്റെ ശക്തിക്ക് ഇത് അപമാനമാണ്.

**വീണുപോയ നേതാക്കൾ
(Fallen Leaders)**

തീവ്രമായ പാപത്തിൽ വീണുപോയ (വ്യഭിചാരം പോലെയുള്ള പാപം) ഒരു സഭാ നേതാവ് അനുതപിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തെ ആ സ്ഥാനത്ത് തുടരാൻ അനുവദിക്കാമോ? അനുതപിച്ചതുകൊണ്ട് ദൈവം (സഭയും) അയാൾക്ക് ക്ഷമ നൽകും, എന്നാൽ തന്റെ ശുശ്രൂഷ ഏറ്റുവാങ്ങുന്ന ജനത്തിന് അയാളുടെ വിശ്വസ്തത നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കും. അതൊരിക്കലും മടങ്ങിവരികയില്ല. തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ആർജ്ജിച്ച സമ്പത്താണ് വിശ്വസ്തത. അതുകൊണ്ട് വീണുപോയ, നേതൃസ്ഥാനത്തുള്ള ശുശ്രൂഷകനെ തന്റെ വിശ്വസ്തത തെളിയിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ആ സ്ഥാനത്തോ, ആത്മീയ ശുശ്രൂഷയിലോ തുടരാൻ അനുവദിക്കരുത്. അവർ പ്രാരംഭത്തിൽ നിന്നു തുടങ്ങട്ടെ. താഴ്ന്ന നിലയിൽ വിനയത്തോടെ ആദ്യപടികളിലൂടെ കയറിവരുന്നവരെ മാത്രമേ ഉയർച്ചയുടെ ഉത്തുംഗത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ പാടുള്ളൂ.

**രത്നചുരുക്കം
(In Summary)**

വചനം പ്രസംഗിക്ക, സമയത്തിലും അസമയത്തിലും ഒരുങ്ങി നില്ക്ക, സകലവും ദീർഘക്ഷമയോടും ഉപദേശത്തോടും കൂടെ ശാസിക്ക, തർജ്ജനം ചെയ്ക, പ്രബോധിപ്പിക്കുക (2 കൊരി 4:2). ശിഷ്യന്മാരെ നേട്ടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഓരോ ശുശ്രൂഷകനും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ് മേൽപറഞ്ഞ വചനം. നമ്മുടെ വിളിയിൽ നിന്നു പിന്തിരിയുവാൻ പാടില്ല. ക്ഷമയോടും സഹിഷ്ണുതയോടും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കാൻ നമ്മുടെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിക്കണം. ഉപദേശം, ശാസന, തർജ്ജനം ഇവ ഒരു ശുശ്രൂഷകന്റെ ആയുധങ്ങളാണ്; സഹായം ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അനുകമ്പയും തികഞ്ഞ ക്ഷമയും ആവശ്യമാണ്. ക്ഷമിച്ചുഎന്ന് വാക്കുകൊടുക്കുകയും ഹൃദയത്തിൽ പകവെക്കുകയും ചെയ്യാൻ മുറിവു ഉണ്ടാകുകയില്ല; ഉടഞ്ഞ സ്നേഹബന്ധത്തിന്റെ ജീർണ്ണത മാറ്റാൻ സ്നേഹത്തിന്റെയും ക്ഷമയുടേയും തൈലം അനിവാര്യമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ അരുളപ്പാടുകളെ മുറുകെപിടിക്കാം, അവന്റെ സഭയെ വിശുദ്ധമായിക്കാക്കാം, സർവ്വപുകഴ്ചയും അവനുനൽകാം!

എതിർപ്പ്, ശിഷ്യന്മാർ, തുടങ്ങിയ കുടുതൽ വിവരണത്തിന്
താഴെ പറയുന്ന വേദഭാഗങ്ങൾ നോക്കുക.

റോമ 16:17-18; 2 കൊരി 13:1-3; ഗലാ 2:11-14; 2 തെസ 3:6, 14-15, 1
തിമോ 1:19-20, 5:19-20, തീത്തോ 3:10-11, യാക്കോ 5: 19-20; തീത്തോ 3:10-11,
യാക്കോ 5:19-20; 2 യോഹ 10-11.